

KVINDEN OG SAMFUNDET

DANSK KVINDESAMFUND'S FORMAAL ER:

a) AT UDVIKLE OG DYGTIGGØRE KVINDER TIL DEN FULDMYNDIGE BORGERS ANSVAR OG ARBEJDE.

b) AT ARBEJDE FOR GENNEMFØRELSEN AF KVINDERS FULDE LIGESTILLING MED MÆND I FAMILIE, SAMFUND OG STAT. . . .

c) AT FORBEDRE KVINDERS OG BØRNS KAAER, SÆRLIG AD LOVGIVNINGENS VEJ.

◀ ◀ ◀ ◀ ◀ ◀ UD GIVET AF DANSK KVINDESAMFUND. ▶ ▶ ▶ ▶ ▶ ▶

35. AARG.

30. Januar 1919.

Nr. 2.

Kvinders Adgang til Embeder.

Fra Rigsdagen.

Med Fremsættelsen af Lovforslaget om Kvinders Adgang til Embeder staar Dansk Kvindesamfund overfor en lykkelig Afslutning paa en af de store Opgaver, der Gang paa Gang er slaaet til Lyd for i Kvinden og Samfundet.

Naar Sejren om kort Tid skal bæres hjem, da befryder det, at et af Dansk Kvindesamfunds principielle Spørgsmaal er løst.

Der har indenfor D. K. været arbejdet utrætteligt mod dette Maal, og danske Kvinder skylder først og fremmest Tak til dem, der holdt ud, sejt og maalbevidst, selv naar Arbejdet gik trangest.

Men der skyldes ogsaa Tak til den Kvinde, der nu har fremmet Sagen ved at tage den op i Rigsdagen og til de Kvinder, der har støttet den.

Det var i December Maaned, at *Elna Munch* henstillede til, at man lovfæstede Kvinders Adgang til Rektorembeder, saa der ikke kunde være Tvivl paa det Punkt, og samtidig henstillede hun, at der fremsattes Lovforslag om, at Kvinder kunde blive Dommere og Præster.

Det Lovforslag, som nu er forelagt, tør nok ses som en af de første Frugter af Kvindernes Arbejde i Rigsdagen, og det har medført, at en Kvinde for første Gang sidder som Formand i et Udvalg, idet *Elna Munch* er ble-

vet valgt til Formand for det Udvalg, der skal behandle Sagen.

Spørgsmaalet — Kvinder som Præster — har baade paa Rigsdagen, indenfor Kirken og blandt Lægfolk vakt den største Opmærksomhed. Indenfor Kirken har det spaltet sig i to Spørgsmaal: Sagen selv og den Maade, hvorpaa Lovforslaget er kommet frem.

Vi har i den Anledning henvendt os til Sjællands Biskop, der beredvilligt har sendt Kv. og Sf. et Indlæg i Sagen. Det er os en Glæde at vore Læsere, efter at have sat sig ind i de følgende Rigsdagsforhandlinger, vil faa Lejlighed til at gøre sig bekendt med Biskop *Ostenfelds* Standpunkt til dette betydningsfulde Spørgsmaal.

Det fremgaar heraf, at Biskoppen ikke principielt har noget imod, at Kvinder bliver Præster. Men naar Biskoppen mener, at Sagen ikke vil faa praktisk Betydning, da kan vi ikke dele denne Opfattelse. At Kvinder ikke har studeret Teologi, saalænge de ikke kunde blive Præster, er naturligt; men der er ingen Tvivl om, at saavel som Kvinder har følt sig kaldet til at gaa ud som Missionærer, vil der ogsaa være kristne Kvinder, der vil se deres Livsmaal i Præstegerningen. I en præstefattig Tid forekommer det os, at Spørgsmaalet hurtigt vil kunne faa praktisk Betydning. Der kan ikke være Tvivl om, at de otte unge Kvinder, som i Øjeblikket studerer Teologi ved Københavns Universitet, ved Gennem-

førelsen af dette Forslag vil vejre en Fremtid, de ikke hidtil har kunnet regne med.

Om denne ligger kort eller langt borte vil finde sin Afgørelse indenfor den danske Menighed.

Forhandlingene.

Jensen Sønderup (V. Tidligere Medlem af D. K.s Fællesstyrelse):

„Lige saa kort og koncist som Lovforslagets Tekst og for den Sags Skyld ogsaa dets Bemærkninger er affattede, lige saavel begrundet er Lovforslagets Fremkomst og dets Vedtagelse. Som det allerede i Lovforslagets Bemærkninger er udtalt, var Bestemmelserne i Grundloven af 5. Juni 1915 om Kvindernes politiske Ligeret med Mændene vistnok i og for sig tilstrækkelig Begrundelse af og Hjemmel for, at Kvinderne ogsaa med Hensyn til Adgang til Tjenestestillinger og Hverv stilles lige med Mænd; men Ministeriet har ment, at det var rigtigt at faa dette slaaet fast i en særlig Lov. Det er vi fra Venstres Side enige i, og det er mig en Tilfredsstillelse og Glæde paa baade mit Partis og egne Vegne at kunne give Lovforslaget vor Anbefaling og fulde Tilslutning.

Der er for mig ingen Tvivl om, at naar vi er naaet saa langt, som vi er, idet Kvinderne baade ved Valg til Menighedsraad, Hjelpekasser og Kommunalbestyrelser har faaet fuldstændig Ligestilling med Mændene, har det kun været muligt, fordi der har været gjort et meget stort og ihærdigt og under vanskelige Forhold ofte brydsomt